

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 642/2014-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. novembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť V. P., zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Vajdom, advokátska kancelária, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 239/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. augusta 2014 doručená sťažnosť V. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 239/2009.

Z predloženej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je účastníkom konania na strane žalovaného, kde sa na základe žaloby podanej okresnému súdu 27. augusta 2009 proti sťažovateľovi žalobca domáha zaplatenia sumy 2 935,41 €.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta, že odo dňa začatia konania uplynulo takmer päť rokov a napriek tomu ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo v jeho veci prijaté žiadne meritórne rozhodnutie.

Sťažovateľ uvádza, že si ochranu svojich práv uplatnil aj prostredníctvom sťažnosti na prietáhy v konaní adresovanej predsedníčke okresného súdu, ktorá ju posúdila ako dôvodnú. Na tomto mieste sa sťažovateľ zmieňuje o skutočnosti, že po podaní sťažnosti na prietáhy v konaní adresovanej okresnému súdu uplatnil v minulosti ochranu svojho základného práva sťažnosťou podanou na ústavnom súde, tento ju však uznesením sp. zn. III. ÚS 344/2014 z 10. júna 2014 odmietol ako neprípustnú. Sťažovateľ argumentuje, že *„Z obsahu spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5C 239/2009 je zrejmé, že po podaní tejto mojej sťažnosti a po vydaní uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky v Košiciach sp. zn. II ÚS 344/2014-9 zo dňa 10.6.2014 sa vo veci nič nezmenilo. V konaní sú naďalej prietáhy.“*

Sťažovateľ na základe uvedeného v závere sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol nálezom, v ktorom by vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 239/2009, prikázal okresnému súdu konať vo veci sťažovateľa bez zbytočných prietáhov a priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 6 000 €, ako aj trovy právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej

zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom...

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Je objektívnou skutočnosťou, že napadnuté konanie neprebiehala v súlade s požiadavkou na postup súdu bez zbytočných prietáhov. Z obsahu spisu je však zrejmé, že po podaní sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej predsedníčke okresného súdu boli vo veci sťažovateľa prijaté opatrenia pre účely zabránenia vzniku ďalších prietáhov a na pojednávaní vykonanom 10. septembra 2014 vydal okresný súd meritórne rozhodnutie – rozsudok, ktorým zaviazal sťažovateľa na zaplatenie časti žalovanej sumy a vo zvyšku žalobu zamietol.

Ústavný súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že sťažnosť na prietahy v konaní pred všeobecným súdom, ktorú sťažovateľ predsedníčke okresného súdu adresoval, bola efektívna a splnila požadovaný účel, keďže následne po uplatnení

sťažnosti okresný súd obnovil plynulosť konania smerujúceho k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa.

V danej situácii by ingerencia ústavného súdu znamenala duplicitné poskytnutie ochrany základnému právu sťažovateľa, ktorého porušenie namieta, čo je v rozpore s primárnym účelom ústavnej sťažnosti, ktorým je poskytnutie ochrany právam, ktorých porušenie sa namieta, v prípadoch, v ktorých ostatné právne prostriedky nápravy zlyhali, respektíve nevedli k náprave.

Ústavný súd preto dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je potrebné odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z týchto dôvodov ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia, a ďalšími návrhmi sťažovateľa sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 2014